

Zaak C-866/19

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

27 november 2019

Verwijzende rechter:

Sąd Najwyższy (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

19 september 2019

Verzoekende partij:

SC

Verwerende partij:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Procedure in de zaak van de vordering van SC tegen de Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych (socialezekerheidsorgaan, afdeling I, te Warschau, dienst Tenuitvoerlegging van internationale overeenkomsten) inzake het bedrag van een ouderdomspensioen.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Voorwerp: uitlegging van artikel 52, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels

Rechtsgrondslag: artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie

Prejudiciële vraag

Moet artikel 52, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels aldus worden uitgelegd dat het bevoegde orgaan:

- a) ter zake van de vaststelling van zowel het theoretische bedrag (punt i) als het werkelijke bedrag van de uitkering (punt ii) overeenkomstig het nationale recht tijdvakken van niet-bijdragebetaling in aanmerking neemt tot een maximum van 1/3 van het totaal van de krachtens het nationale recht en de wetgeving van andere lidstaten vervulde tijdvakken van bijdragebetaling; of
- b) alleen bij de vaststelling van het theoretische bedrag (punt i), maar niet bij de vaststelling van het werkelijke bedrag van de uitkering (punt ii) overeenkomstig het nationale recht tijdvakken van niet-bijdragebetaling in aanmerking neemt tot een maximum van 1/3 van het totaal van de krachtens het nationale recht en de wetgeving van andere lidstaten vervulde tijdvakken van bijdragebetaling; of
- c) bij de vaststelling van noch het theoretische bedrag (punt i) noch het werkelijke bedrag van de uitkering (punt ii) tijdvakken van verzekering in een andere lidstaat in aanmerking neemt bij de berekening van de limiet van de tijdvakken van niet-bijdragebetaling in de zin van het nationale recht?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB 2004, L 166, blz. 1; hierna „verordening nr. 883/2004”).

Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB 2006, L 392, blz. 1; hierna: „verordening nr. 1408/71”).

Besluit nr. H6 van 16 december 2010 betreffende de toepassing van bepaalde beginselen inzake de samentelling van tijdvakken ingevolge artikel 6 van verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB 2011, C 45, blz. 5; hierna: „besluit nr. H6”).

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (wet betreffende de ouderdomspensioenen en de pensioenuitkeringen van het socialeverzekeringsfonds) van 17 december 1998 (Dz. U. 2018, volgnr. 1270, zoals gewijzigd; hierna: „pensioenwet”).

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Bij besluit van 24 februari 2014 heeft de Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Warszawie (socialezekerheidsorgaan, afdeling I, te Warschau; hierna: „pensioeninstelling”) aan SC (verzekerde) uit hoofde van de bepalingen van de pensioenwet en van verordening nr. 883/2004 met ingang van 5 november 2013 een ouderdomspensioen toegekend.
- 2 Bij de vaststelling van het recht op het ouderdomspensioen heeft de pensioeninstelling de hiernavolgende methode toegepast. In de eerste plaats heeft zij de omvang van de Poolse tijdvakken van bijdragebetaling vastgesteld (104 maanden). In de tweede plaats heeft zij in het kader van de verzekeringsduur rekening gehouden met Poolse tijdvakken van niet-bijdragebetaling ten belope van 1/3 van de Poolse tijdvakken van bijdragebetaling (34 maanden). In de derde plaats heeft zij, gelet op het feit dat de verzekerde op basis van de Poolse tijdvakken van verzekering de minimale verzekeringsduur niet heeft bereikt, de in Nederland vervulde tijdvakken van bijdragebetaling (269 maanden) bij de nationale verzekeringsduur opgeteld met het oog op de verkrijging van het recht op een ouderdomspensioen.
- 3 De aldus vastgestelde verzekeringsduur (nationale tijdvakken van bijdragebetaling + nationale tijdvakken van niet-bijdragebetaling + buitenlandse tijdvakken van bijdragebetaling) is vervolgens in aanmerking genomen bij de berekening van het theoretische bedrag van de uitkering uit hoofde van artikel 52, lid 1, onder b), van verordening nr. 883/2004. Voorts is het werkelijke bedrag van de uitkering berekend in een verhouding van 138 maanden aan Poolse tijdvakken van verzekering (tijdvakken van bijdragebetaling en tijdvakken van niet-bijdragebetaling ten belope van 1/3 van de nationale tijdvakken van bijdragebetaling) op een totaal van 407 geaggregeerde Poolse en buitenlandse (Nederlandse) tijdvakken van verzekering. Op deze grondslag is berekend dat van de theoretische uitkering van 974,78 PLN een uitkering van 33,9 % daarvan, dat wil zeggen een bedrag van 335,81 PLN, aan de verzekerde moet worden uitbetaald.
- 4 De verzekerde heeft beroep tegen dit besluit ingesteld en heeft daarbij onder meer verzocht de Poolse tijdvakken van niet-bijdragebetaling in hogere mate in aanmerking te nemen. De Sąd Okręgowy w Warszawie (rechter in eerste aanleg Warschau, Polen; hierna „Sąd Okręgowy”) heeft dit beroep bij beslissing van 19 november 2015 afgewezen.
- 5 De verzekerde heeft hoger beroep tegen de beslissing van de Sąd Okręgowy ingesteld. Bij beslissing van 9 augustus 2017 heeft de Sąd Apelacyjny w Warszawie (rechter in tweede aanleg Warschau, Polen; hierna: „Sąd Apelacyjny”), onder verwijzing naar het arrest van het Hof van 3 maart 2011, Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114 (hierna: „arrest Tomaszewska”), de bestreden beslissing aldus gewijzigd dat hij met het oog op de berekening van het bedrag van de aan de verzekerde toekomstige uitkering tijdvakken van niet-

bijdragebetaling ten belope van 1/3 van de tijdvakken van bijdragebetaling, berekend als de som van de in Polen en in Nederland vervulde tijdvakken van bijdragebetaling, bewezen heeft geacht.

- 6 De pensioeninstelling heeft cassatieberoep tegen de beslissing van de Sąd Apelacyjny ingesteld voor zover deze rechterlijke instantie haar heeft gelast bij de berekening van de uitkering krachtens artikel 52, lid 1, onder b), van verordening nr. 883/2004 de Poolse tijdvakken van niet-bijdragebetaling van de verzekerde in de hierboven genoemde mate in aanmerking te nemen.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 7 De verzekerde verwijt de pensioeninstelling dat zij bij de vaststelling van het bedrag van de hem toekomende uitkering heeft verzuimd artikel 45 van verordening nr. 1408/71, zoals uitgelegd in het arrest Tomaszewska, toe te passen. De pensioeninstelling heeft de tijdvakken van niet-bijdragebetaling namelijk slechts in aanmerking genomen ten belope van 1/3 van de in Polen vervulde tijdvakken van bijdragebetaling, terwijl in het arrest Tomaszewska is vastgesteld dat deze tijdvakken in aanmerking moeten worden genomen ten belope van 1/3 van zowel de in Polen als de in Nederland vervulde tijdvakken van bijdragebetaling.
- 8 De pensioeninstelling betoogt daarentegen in de eerste plaats dat de uitlegging van artikel 45 van verordening nr. 1408/71 in de onderhavige zaak niet van toepassing is. Voor de verkrijging van het recht op het ouderdomspensioen door de verzekerde is het namelijk voldoende gebleken de in de andere lidstaat vervulde tijdvakken van verzekering op te tellen bij de Poolse tijdvakken van verzekering (tijdvakken van bijdragebetaling en tijdvakken van niet-bijdragebetaling ten belope van 1/3 van de nationale tijdvakken van bijdragebetaling). Volgens de pensioeninstelling is het arrest Tomaszewska alleen van toepassing indien na toepassing van de in de onderhavige zaak gevolgde methode ter berekening van de verzekeringsduur blijkt dat de verzekerde de vereiste minimale verzekeringsduur niet heeft bereikt. Pas dan kunnen de buitenlandse tijdvakken van bijdragebetaling bij de nationale tijdvakken van bijdragebetaling worden opgeteld en kan op basis van de geaggregeerde tijdvakken van (nationale en buitenlandse) verzekering het maximale aandeel van de nationale tijdvakken van niet-bijdragebetaling (1/3 van de tijdvakken van bijdragebetaling) worden berekend. In de tweede plaats betreft het arrest Tomaszewska de uitlegging van artikel 45, lid 1, van verordening nr. 1408/71 (waarmee artikel 6 van verordening nr. 883/2004 overeenkomt) en niet artikel 46, lid 2, van verordening nr. 1408/71 (waarmee artikel 52 van verordening nr. 883/2004 overeenkomt). In de derde plaats zou de toepassing van de uitlegging van artikel 45, lid 1, van verordening nr. 1408/71 die in het arrest Tomaszewska is geformuleerd, ertoe leiden dat de Poolse tijdvakken van niet-bijdragebetaling in hogere mate in aanmerking worden genomen dan naar Pools recht wordt vereist, wat voorts enerzijds zou leiden tot een verhoging van het aandeel van de bijdrage van het Poolse socialezekerheidsstelsel aan de aan de

verzekerde toekomstige uitkering en anderzijds tot een verlaging van het aandeel van de bijdrage in de financiering van die uitkering door het verzekeringsstelsel van de andere lidstaat, waaraan de verzekerde veel langer bijdragen heeft betaald dan aan het Poolse stelsel. In de vierde plaats volgt uit punt 2 van besluit nr. H6 dat door andere lidstaten gecommuniceerde tijdvakken worden meegeteld zonder dat de precieze waarde ervan in twijfel wordt getrokken. Derhalve kan de Poolse verzekeringsinstelling niet worden verplicht de nationale tijdvakken van verzekering in hogere mate (door toevoeging van de buitenlandse tijdvakken) in aanmerking te nemen dan naar nationaal recht wordt vereist.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 9 Volgens de Sąd Najwyższy (hoogste rechterlijke instantie in burgerlijke en strafzaken, Polen; hierna: „SN”) kan artikel 52, lid 1, onder b), van verordening nr. 883/2004 op drie manieren worden uitgelegd, hetgeen zijn weerslag vindt in de gestelde prejudiciële vraag.
- 10 De eerste uitleggingsoptie is gebaseerd op het arrest Tomaszewska. Uit dit arrest volgt dat artikel 45, lid 1, van verordening nr. 1408/71 aldus moet worden uitgelegd dat „bij het bepalen van het naar nationaal recht vereiste minimale tijdvak van verzekering met het oog op het verkrijgen van het recht op een ouderdomspensioen voor een migrerende werknemer, het bevoegde orgaan van de betrokken lidstaat, bij het bepalen van het maximum dat de tijdvakken van niet-bijdragebetaling niet mogen overschrijden in verhouding tot de tijdvakken van bijdragebetaling, zoals bepaald in de regeling van die lidstaat, alle tijdens het beroepsleven van de migrerende werknemer vervulde tijdvakken van verzekering moet meetellen, met inbegrip van de in andere lidstaten vervulde tijdvakken van verzekering”. De Sąd Apelacyjny heeft deze redenering ook gehanteerd ter zake van de vaststelling van de bedragen bedoeld in artikel 52, lid 1, onder b), van verordening nr. 883/2004.
- 11 De SN merkt op dat het theoretische bedrag van de uitkering overeenkomstig artikel 52, lid 1, onder b), van verordening nr. 883/2004 gelijk is aan de uitkering waarop de betrokkene aanspraak zou kunnen maken indien alle tijdvakken van verzekering welke krachtens de wetgevingen van de andere lidstaten vervuld zijn, zouden zijn vervuld overeenkomstig de wetgeving die het orgaan op de datum van vaststelling van de uitkering toepast. Volgens de SN is deze bepaling van verordening nr. 883/2004 een doublure van de oplossing van artikel 45, lid 1, van verordening nr. 1408/71 (thans artikel 6 van verordening nr. 883/2004). Dat betekent dat zij kan worden uitgelegd in overeenstemming met de standpunten die in het arrest Tomaszewska zijn verwoord.
- 12 Uit artikel 52, lid 1, onder b), van verordening nr. 883/2004 volgt duidelijk dat bij de berekening van het theoretische bedrag van de uitkering moet worden uitgegaan van de juridische fictie dat alle in andere lidstaten vervulde verzekeringstijdvakken moeten worden behandeld alsof zij in Polen zouden zijn

vervuld. Aangezien het Poolse recht gebaseerd is op een oplossing waarbij eerst de tijdvakken van bijdragebetaling bij elkaar worden opgeteld en vervolgens de limiet van 1/3 van de tijdvakken van niet-bijdragebetaling wordt vastgesteld, leidt de aanvaarding van deze juridische fictie en de redenering van het arrest Tomaszewska tot de conclusie dat de Poolse en de Nederlandse tijdvakken van bijdragebetaling bij elkaar moeten worden opgeteld en vervolgens het aandeel van 1/3 van de tijdvakken van bijdragebetaling als bovengrens van de Poolse tijdvakken van niet-bijdragebetaling moet worden berekend. In dat geval stijgt het theoretische bedrag van de uitkering omdat de totale verzekeringsduur die voor de berekening ervan in aanmerking wordt genomen, langer wordt.

- 13 In de onderhavige zaak zou dit betekenen dat deze duur wordt verlengd van 407 maanden tot 445 maanden [104 maanden van bijdragebetaling + 72 maanden van niet-bijdragebetaling, met als limiet 1/3 van de som van de nationale en de Nederlandse tijdvakken van bijdragebetaling (373 maanden), + 269 Nederlandse tijdvakken van bijdragebetaling].
- 14 Door de toepassing van deze redenering in de onderhavige zaak stijgt de omvang van de Poolse tijdvakken van niet-bijdragebetaling die in aanmerking kunnen worden genomen. Als gevolg hiervan neemt ook de „duur van de tijdvakken van verzekering” die in Polen zijn vervuld toe in verhouding tot de totale duur van de tijdvakken van verzekering die krachtens de Poolse en de Nederlandse wetgeving zijn vervuld [artikel 52, lid 1, onder b), ii), van verordening nr. 883/2004], namelijk van 138 maanden (104 maanden van bijdragebetaling + 34 maanden van niet-bijdragebetaling) tot 176 maanden (104 maanden van bijdragebetaling + 72 maanden van niet-bijdragebetaling). Als gevolg hiervan stijgt ook het aandeel van de door het Poolse orgaan te betalen (pro-rata-)uitkering, namelijk van 33,9 % tot 39,5 % (in plaats van 138:407 maanden wordt dit 176:445 maanden). Als gevolg hiervan verwerft de verzekerde een hogere uitkering van het bevoegde Poolse orgaan.
- 15 Bij een dergelijke uitlegging van artikel 52, lid 1, onder b), van verordening nr. 883/2004 moet worden aangenomen dat het arrest Tomaszewska niet alleen van toepassing is op de verkrijging van het recht op een uitkering, maar ook op de berekening van het bedrag ervan. Voor een dergelijke aanname pleit dat zij de samenhang handhaaft tussen de regels voor de berekening van de pensioenanciënniteit die vereist is voor de verkrijging van het recht op de uitkering en de regels voor de berekening van de verzekeringsduur ter zake van de berekening van het bedrag van de uitkering.
- 16 Omdat in de rechtspraak van het Hof reeds is aanvaard dat de zinsnede „alsof die tijdvakken overeenkomstig de door dat orgaan toegepaste wetgeving zijn vervuld” in artikel 45 van verordening nr. 1408/71 (thans artikel 6 van verordening nr. 883/2004) aldus moet worden uitgelegd dat de Poolse pensioeninstelling rekening dient te houden met Poolse tijdvakken van niet-bijdragebetaling van ten hoogste 1/3 van de Poolse en de buitenlandse tijdvakken van bijdragebetaling, moet de overeenkomstige formulering van artikel 52, lid 1, onder b), van

verordening nr. 883/2004 („indien alle tijdvakken van verzekering [...] zouden zijn vervuld overeenkomstig de wetgeving [...]”) op dezelfde wijze worden uitgelegd. In beide gevallen wordt namelijk uitgegaan van de juridische fictie dat verzekeringstijdvakken uit andere lidstaten worden behandeld alsof het in Polen vervulde verzekeringstijdvakken betreft.

- 17 Een dergelijke uitlegging van artikel 52 van verordening nr. 883/2004 lijkt te stroken met de uitlegging van punt 42 van het arrest van 7 december 2017, Zaniewicz-Dybeck, C-189/16, EU:C:2017:946. Daarin is vastgesteld dat uit de overeenkomstige bepaling in verordening nr. 1408/71 volgt dat het bevoegde orgaan het theoretische bedrag van de uitkering berekent waarop de betrokkene aanspraak zou kunnen maken „indien alle tijdvakken van arbeid die in verschillende lidstaten zijn vervuld, in de lidstaat van het bevoegde orgaan waren vervuld”. In andere arresten hanteert het Hof de formulering „alsof de verzekerde uitsluitend in de betrokken lidstaat werkzaam was geweest” (arresten van 21 juli 2005, Koschitzki, C-30/04, EU:C:2005:492, punt 27; 21 februari 2013, Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, punt 41, en 26 juni 1980, Menzies, 793/79, EU:C:1980:172, punt 10).
- 18 Het Hof aanvaardt tevens dat het beginsel van nationale behandeling niet inhoudt dat tijdvakken die in een andere lidstaat als verzekeringstijdvakken zijn erkend (bijvoorbeeld tijdvakken van militaire dienst, arrest van 15 december 1993, Fabrizio e.a., C-113/92, EU:C:1993:930, punt 25) van het tijdvak van verzekering moeten worden uitgesloten, zelfs niet wanneer deze tijdvakken in de wetgeving van de lidstaat van het bevoegde orgaan niet als zodanig in aanmerking worden genomen. A contrario zou dit standpunt ervoor kunnen pleiten de Poolse tijdvakken van niet-bijdragebetaling in hogere mate in aanmerking te nemen dan naar nationaal recht wordt vereist.
- 19 Een dergelijke uitlegging van artikel 52 van verordening nr. 883/2004 kan tevens worden gestaafd door het algemene beginsel dat door het Hof bij de uitlegging van de bepalingen van deze verordening wordt gevolgd. In overeenstemming daarmee moeten deze bepalingen worden uitgelegd in het licht van het doel van artikel [48] VWEU (voorheen artikel [42] VEG). Dit doel houdt in dat „voor migrerende werknemers de uitoefening van hun recht van vrij verkeer niet tot vermindering van het bedrag van hun socialezekerheidsuitkeringen mag leiden” (arresten van 21 februari 2013, Salgado Gonzalez, C-282/11, EU:C:2013:86, punt 43 en aldaar aangehaalde rechtspraak), wat betekent dat de toepassing van de coördinatieregels niet tot een verslechtering van de situatie van de migrerende werknemer mag leiden (arresten van 17 december 1998, Grajera Rodríguez, C-153/97, EU:C:1998:615, punt 17; 9 oktober 1997, Naranjo Arjona e.a., C-31/96–C-33/96, EU:C:1997:475, punt 22, en 9 augustus 1994, Reichling, C-406/93, EU:C:1994:320, punten 21-24).
- 20 Voorts merkt de SN op dat het Hof reeds heeft geoordeeld dat artikel 46 van verordening nr. 1408/71 tot doel heeft „de werknemer het maximale theoretische bedrag te verzekeren waarop hij aanspraak zou kunnen maken indien hij al zijn

verzekeringstijdvakken in de betrokken lidstaat had vervuld” (arrest van 21 juli 2005, Koschitzki, C-30/04, EU:C:2005:492, punt 28). Met het oog hierop moeten de tijdvakken van niet-bijdragebetaling in aanmerking worden genomen in verhouding tot alle tijdvakken van bijdragebetaling die krachtens de socialezekerheidswetgeving van het bevoegde orgaan en in de andere lidstaten zijn vervuld (arrest van 18 februari 1992, Di Prinzio, C-5/91, EU:C:1992:76, punt 56).

- 21 De tweede uitleggingsvariant is gebaseerd op de veronderstelling dat het arrest Tomaszewska de uitlegging van artikel 52 van verordening nr. 883/2004 slechts gedeeltelijk beïnvloedt. De redenering van het Hof in dat arrest wordt namelijk alleen toegepast bij de vaststelling van het theoretische bedrag [artikel 52, lid 1, onder b), i), van verordening nr. 883/2004], aangezien deze bepaling er uitdrukkelijk in voorziet dat dit bedrag moet worden berekend op basis van de juridische fictie dat de verzekerde alle in aanmerking genomen tijdvakken van verzekering in Polen heeft vervuld. Deze redenering geldt evenwel niet voor de berekening van het werkelijke bedrag. Dit vereist evenwel dat artikel 52, lid 1, onder b), van verordening nr. 883/2004 aldus wordt uitgelegd dat de verhoudingen tussen de door de bevoegde organen van beide lidstaten te betalen bedragen moeten worden vastgesteld door de tijdvakken van verzekering uit elk van deze lidstaten waarin de verzekerde aan sociale verzekeringen is onderworpen (volgens de aldaar geldende regels) afzonderlijk op te tellen en volgens andere regels ter zake van het theoretische en van het werkelijke bedrag.
- 22 Een dergelijke uitlegging van artikel 52, lid 1, onder b), van verordening nr. 883/2004 kan erdoor worden gestaafd dat volgens deze bepaling alleen rekening wordt gehouden met de tijdvakken van verzekering die zijn vervuld krachtens de nationale wetgeving van het bevoegde orgaan (in dit geval de Poolse wetgeving). Deze tijdvakken worden vervolgens gerelateerd aan de totale duur van de tijdvakken van verzekering die zijn vervuld krachtens de wetgeving van alle lidstaten waaraan de verzekerde gedurende zijn loopbaan onderworpen is geweest.
- 23 Een dergelijke uitlegging kan controversieel lijken. Daarbij worden namelijk verschillende regels ingevoerd voor de vaststelling van de verzekeringsduur ter zake van de berekening van het theoretische bedrag van de uitkering en ter zake van de berekening van het werkelijke bedrag van de te betalen uitkering. Bij de berekening van het theoretische bedrag van de uitkering worden de nationale en de buitenlandse tijdvakken van bijdragebetaling bij elkaar opgeteld met het oog op de vaststelling van het maximum van de nationale tijdvakken van niet-bijdragebetaling die in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de berekening van het werkelijke bedrag van de uitkering bestaat de totale verzekeringsduur uitsluitend uit de tijdvakken van verzekering die overeenkomstig de wetgeving van elke lidstaat zijn vervuld en worden deze tijdvakken afzonderlijk opgeteld. In de onderhavige zaak zou de verzekeringsduur ter zake van de berekening van het theoretische bedrag 445 maanden bedragen, terwijl deze ter berekening van het werkelijke bedrag slechts 407 maanden zou zijn. Het bedrag van de theoretische

uitkering en het bedrag van de werkelijke uitkering dat door de Poolse pensioeninstelling wordt uitbetaald, zouden toenemen. Anderzijds zou het aandeel van het Poolse socialezekerheidsstelsel in de financiering van de aan de verzekerde toekomstige pensioenuitkering niet toenemen, want in plaats van 39,5 % in de eerste variant zou dit 33,9 % bedragen.

- 24 Een dergelijke uitlegging van artikel 52, lid 1, onder b), van verordening nr. 883/2004 kan worden gestaafd door het standpunt dat tot uiting komt in het arrest van 26 juni 1980, Menzies, 793/79, EU:C:1980:172. Daarin is vastgesteld dat bepaalde verzekeringstijdvakken wel ter berekening van het theoretische bedrag maar niet ter berekening van het werkelijke bedrag in aanmerking dienen te worden genomen (punt 12 van dat arrest; evenals arrest van 3 oktober 2002, Barreira Perez, C-347/00, EU:C:2002:560, punt 32).
- 25 Voorts wordt er in een derde uitleggingsvariant van uitgegaan dat het arrest Tomaszewska alleen van toepassing is op de verkrijging van het recht op het ouderdomspensioen maar niet op de berekening van het bedrag daarvan. In dat geval worden de verzekeringstijdvakken in een andere lidstaat in het geheel niet in aanmerking genomen bij de berekening van de limiet (1/3 van de tijdvakken van bijdragebetaling) van de tijdvakken van niet-bijdragebetaling die bij de berekening van het uitkeringsbedrag in aanmerking kunnen worden genomen.
- 26 Deze opvatting, die door de pensioeninstelling wordt bepleit, kan worden gestaafd door het door het Hof gemaakte onderscheid tussen de regels voor de verkrijging van het recht op een ouderdomspensioen en de regels voor de berekening van het uitkeringsbedrag (arrest van 12 september 1996, Lafuente Nieto, C-251/94, EU:C:1996:319, punt 49) alsook op punt 2 van besluit nr. H6. Zowel het hierboven genoemde arrest als het besluit dateren evenwel uit de periode vóór het arrest Tomaszewska.
- 27 De derde uitleggingsoptie kan erdoor worden gestaafd dat artikel 6 van verordening nr. 883/2004 (dat overeenkomt met artikel 45, lid 1, van verordening nr. 1408/71) gewag maakt van de inaanmerkingneming van de verzekeringstijdvakken in de andere lidstaat „voor zover nodig”. Aangezien het bevoegde orgaan van de lidstaat deze tijdvakken slechts in aanmerking mag nemen „voor zover nodig”, kan ervan worden uitgegaan dat het arrest Tomaszewska alleen van toepassing is in feitelijke situaties waarin de verzekerde op grond van de afzonderlijk opgetelde verzekeringstijdvakken van bijdragebetaling en niet-bijdragebetaling uit elke lidstaat waar hij verzekerd was, geen recht op een uitkering kan verkrijgen. In de onderhavige zaak heeft de verzekerde evenwel recht op een ouderdomspensioen verkregen zonder dat de verzekeringsduur behoefde te worden berekend zoals in het arrest Tomaszewska en was het bij de berekening van het ter verkrijging van het recht op de uitkering vereiste tijdvak dus niet nodig de verzekeringsduur in de andere lidstaat in aanmerking te nemen. In dat geval kan artikel 52, lid 1, onder b), van verordening nr. 883/2004 aldus worden uitgelegd dat, indien voor de verkrijging van het recht op een ouderdomspensioen geen rekening behoefde te worden gehouden met de

verzekeringsduur in de andere lidstaat, dit tijdvak niet in aanmerking wordt genomen bij de vaststelling van de duur van het nationale verzekeringstijdvak (als som van de nationale tijdvakken van bijdragebetaling en de nationale tijdvakken van niet-bijdragebetaling tot een maximum van 1/3 van de nationale en de buitenlandse tijdvakken van bijdragebetaling).

WERKDOCUMENT